

**ועדת הבחירה המרכזית
לכנסת ה-20**

القاضي سليم جبران

השופט סלים ג'יבראן

رئيس لجنة الانتخابات المركزية

יושב ראש וועדת הבחירה המרכזית

ירושלים, ח' בתמוז התשע"ג
16 ביוני 2013

תר"מ 14/20

- העותרים:
 1. חברי סיעת "למען התושבים" במועצת העיר רעננה
 2. חברי סיעת "מרכז" במועצת העיר רעננה

נגד

- המשיבים:
 1. מר נחום חופרי, ראש עיריית רעננה
 2. עיריית רעננה

עתירה למתן צווי מניעה

החלטה

רקע וטענות הצדדים

1. במסגרת העתירה שבפניי, מבקשים העותרים מתן ארבעה צו�י מניעה:
 2. אייגרת אישית אלקטרוני – לטענת העותרים, ראש העיר שלח מתייבת הדואר האלקטרוני הירוניה שברשותו אייגרת אישית שכותרתה "זה קורה ברעננה – משלחנו של ראש העיר", ובמסגרתה מובאים דבריו יחד עם תיאור אירועים עירוניים שונים, וחוונות של ראש העיר. לדידם של העותרים, עצם שליחת האיגרת מנוגדת להחלטתי ב-תר"מ 20/1, במסגרתה ניתן צו מנעה בכל הנוגע לאיגרות הרבות שהופכו לבתים של תושבי העיר רעננה, לפיו "יש להימנע ממשלו איגרות אישיות לתושבים מטעם העירייה

עמוד 1 מתוך 11

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 91950

العنوان: مجمع بن غوريون، القدس، 91950

טלפון, هاتف: 02-6753407, פקס, فاكس : Fax : 02-5669855

מיום היבחרו של ראש העיר על ידי ראש העיר עצמו. בהקשר זה, לטענתם, מדובר ברשימת תפוצה מוגבלת, בכללה גם כאלה נמענים שאינם תושבי רעננה. רשימת תפוצה זו גובשה על ידי ראש העיר, ולא על ידי כל גורם رسمي בעירייה. בכך טוענים הם כי לשם הכנות רשימת התפוצה לא נעשה כל שימוש במסמכים של העירייה, ולא הועברו לידי ראש העיר כל פרטי אודוטות רשומות תפוצה של העירייה. בכך יש להוסיף כי מאז חודש אפריל "הופסקה כתיבתם ועריכתם של דברי המשיב ע"י מחלוקת הרובות במסגרת האיגרת" (עמود 4 בכתב התשובה).

9. לעניין מתן שירותים דוברות מטעם העירייה, טוענים המשיבים כי הדוגמאות שצירפו העותרים לעתירתם הועלו כולם לאתר העירייה מעל לחצי שנה ממועד הבחירה באוקטובר 2013. כמו כן, בתמונה הראשונה, שנלקחה במהלך טקס לציון יום הזיכרון, מצולמים מספר רב של נבחרי ציבור, ולא רק ראש העיר. לעניין התמונה השלישית (בה נראה הומר עידן רייכל במהלך אירוע יום העצמאות, ונכח בתחתית כי האירוע נערך במעמדו של ראש העיר), טוענים הם כי לא מדובר בתעמולה אסורה, מאחר שמדובר באזכור לאקוני בלבד. לדידם, "עם ציון העובדה, כי אירוע מסוים נערך בנוכחות ו/או במעמד ראש העיר, אינה מקנה לו יתרון כלשהו, אלא מדובר במסירת מידע אינפורטטיבי על הנוכחים באירוע". לעניין התמונה הרביעית (בה נראה ראש העיר רוכב על אופניים ביחד עם בעלי מוגבלים), טוענים הם כי מטרתה הייתה לדוח לתושבים על פעילות חשובה שמקדמת העירייה.

10. באופן כללי, טוענים המשיבים כי חלק אינרנטי מתקיימו של ראש עיר מכון הוא לייצג את העיר באירועים רשמיים. עצם השתתפותו באירוע כזה לא מקנה לו יתרון לא הוגן על פני אלו השואפים להחליפו, וזאת שעה ואינו מנצל במה זו על מנת לקדם את קמפיין הבחירה. לאור זאת, קיבל פרשנותם של העותרים כי יש למנוע מזוכר השתתפותו בכל אירוע רשמי, מהויה פרשנות החורגת מהאיסור הנקבע בחוק.

11. לעניין תמונות בחשבון הפיסבוק הפרטי של ראש העיר, טוענים המשיבים כי לא מדובר בתעמולה אסורה, והוא שמדובר במידע אינפורטטיבי גרידא הנוגע לנעשה בעיר. כמו כן, מצינים המשיבים כי לשם זהירות, הונחה ראש העיר לא לעשות עוד שימוש בפייסבוק הפרטי שלו בתחום מחלוקת הדובות של העירייה.

12. לעניין מסרים מוקלטים טלפוניים בקולו של ראש העיר, טוענים הם כי המסר הוקלט בקולו של ראש העיר, מתוך ההנחה כי קולו מוכר לתושבי העיר, ועובדת זו תאפשר לגיטם מספר רב יותר של תושבים להשתתף בתרגיל. לטענתם, לא מוגלם במסר המוקלט שום יתרון לראש העיר על פני מועמד אחר, ולפיכך לא מדובר בתעמולת אסורה.

13. עוד אזכיר כי העותרת והמשיבים שנייהם דורשים חיוב הצד השני בהוצאות, קנסות, ושכר טרחת עורך-דין.

המסגרת הנורמטטיבית

14. סעיף 2א לחוק הבחירה (דרכי תעמולת), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירה), שכותרתו "איסור שימוש בנכסים הציבוריים" קובע:

"2א. לא יעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכיספים של גוף מבקר ממשמעו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבחן המדינה, תש"ח-1958 [גוטה מושלב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהונו, ולא יעשה שימוש כאמור במרקען או במטלטלים המוחזקים למעשה על ידי גופו או תאגיד זהה....."

15. יש לציין כי על אף ש מרבית האיסורים בדבר תעמולת בחירות המצוינים בחוק הבחירה חלים במועדים הסמוכים למועד הבחירה, סעיף 2 לחוק קובע כי האיסור בדבר שימוש בנכסים ציבורי חל בכל זמן ועת.

16. יושי ראי וועדות הבחירה קבעו פעמיחר פעם כי "שימוש ראש מועצה מכחן במשאבי המועצה או בנכסייה לצורך תעמולת בחירות אינו ראוי, והוא אסור מכוח סעיף 2א לחוק הבחירה (דרכי תעמולת)" (תר"מ 104/03 אילון נ' לד' (19.10.2003), השופטה ד' דורון).

17. עוד נקבע, כי על הוראת סעיף 2א לחוק הבחירה יש להකפיד ביחס שאת בכל הנוגע לנבחרי ציבור מכחנים, ובפרט בנוגע לראשי מועצה או עיריות. זאת, כדי לצמצם את היתרון וחוסר השוויון האינהרנטי בגין תמיכת מועמד מכחן (ראו: תר"מ 32/03 סייעת "לב" נ' סדרה (13.8.2003), השופטה ד' דורון; תר"מ 2/19 פיננסטיין נ' מלול,

מ"מ דאש העיר רחובות (8.11.2009), השופטת א' פרוקצ'יה).

18. גם ההחלטה הייעוץ המשפטי לממשלה מס' 5 קובעת שודה של איסודים ומגבלות כל הקשור לשימוש כմשיבי הרשות המקומית לצרכי בחירות (ההחלטה מס' 00, 1.1902, 1.1901, 1.1908, 1.1704). בנוסף לזה, ההחלטה מנכ"ל משדר הפנים קובעת כי בכלל, אין לפרסם במהלך ששת החודשים הקודמים למועד הבחירה המקומית פרסום כלשהו בשם או בתאו של נבחר ציבור מטעם הרשות המקומית (חוור המנהל הכללי 2/2013; תר"מ 19/23 גוד נ' אדיב (17.2.2013), השופט א' רובינשטיין (להלן: עניין גור); החלטתי בתר"מ 20/12 אבן-זוהר נ' צוד (12.6.2013) (להלן: עניין אבן-זוהר)).

19. כמו כן, לאור החשש משימוש פסול במשאיי ציבור, חלה חובה לקבל את אישורו של הייעוץ המשפטי לרשות המקומית לפני הוצאת כל פרסום מטעם הרשות המקומית, במהלך ששת החודשים טרם מועד הבחירה.

20. סעיף 2א לחוק הבחירה קובע איסור לשימוש בכשי ציבור "בקשור עם תעמולת בחירות". על מנת לקבוע אם פעולה כלשהי של נבחר ציבור מכחן עומדת בגין תעמולת בחירות אסורה, בוגיון לסעיף 2א לחוק הבחירה, יש להפעיל את מבחן הדומיננטיות, אשר נקבע בבג"ץ זילוי על ידי הנשיא א' ברק:

"תעמולת בחירות הינה רק אותו ביטוי שהאפקט הדומיננטי שלו הוא בהשפעתו על הבוחר ולאין לו אפקט דומיננטי אחר, כגון, כגון אמנה... אכן, האיזון הרואוי בין הערכיהם המתחברים מהיב, כי הדיבור 'תעמולת בחירות' יכול אותו שידור אשר פועלו הוא בשכנוע וב להשפעה על הכרעת הבוחר, ולא שידור שהאפקט שלו הוא אחר (כגון אמנה, חדשתי, דת), גם אם השפעות הלואו שלו הן בהשפעה (עקיפה) על הבוחר. (בג"ץ 92/869 זילוי נ' יוז' וועדת הבחירה המרכזית, פ"ד מו(2) 704, 692 (1992)).

21. במסגרת זאת, נקבעו מבחני עוזר ל מבחן הדומיננטיות לעיל על ידי בית המשפט העליון ויושבי דעת וועדות הבחירה. בין היתר, נקבע כי יש להתחשב במועד הפרסום, יום דבר הפרסום, האם מדובר בפרסום שנעשה באופן קבוע או באופן מיוחד לקרה הבחירה, ההיגיון הישר, ועוד (ראו למשל החלטותיו של השופט מ' חזין: תב"מ 23/2000 סינט ישראל אחת נ' אינטראנס מעוריב; תב"מ 15/12 ח'כ גולדשטיין נ' דאס הממשלה; תב"מ 9/2001 קשב מרכז להגנת הדמокרטיה בישראל (ע"ד) נ' ארץ הצבי).

מן הכלל אל הפרט

22. איגרת אישת אלקטרוני – כפי שציינה לעיל, חוק הבחירה קובע איסור להשתמש במשאבי ציבור למטרות אסורה לטובת נבחר ציבור מכהן. לעניינו, ראש העיר לא שלח את האיגרות מתיבת דואר אלקטרוני כללית השיכת עירייה. במקום זאת, שלחן מתיבת הדואר האלקטרוני האישית-עירונית שלו. קרי, מהכתובת nahumh@raanana.muni.il.

23. כתובות דואר אלקטרוני, הגלייה למראה בפניו כל אדם הממען להודעה הנשלחת, משולה בחתימתו. יתר על כן, עיון באגרת האלקטרונית שנשלחה ביום 18.4.2013 (אשר צורפה לעתירה), מלמד כי בגוף הودעת הדואר אלקטרוני נכתב בכותרת "משולחנו של ראש העירייה", ובסיום האיגרת, מתנוסס שמו ותואו של ראש העיר.

24. לכך יש להוסיף, כי לאור תשוכת המשיבים, נראה כי מחלוקת הדובבות לקחה חלק פעיל עד לחודש אפריל 2013 (קרי – שישה חודשים טרם موعد הבחירה) בעריכת וכתיבת האיגרת האלקטרונית. כמו כן, למשל הוחש הדבר על ידי המשיבים בתשובתם, מוכן אני להניח כי מחלוקת הגרפיקה והעיצוב של העירייה אחראית לעיצובה.

25. לאחר שאמרנו זאת, חזרנו למחוזות משבטים מוכרים. לאור העובדה שהרוואר האלקטרוני נשלח מתייבה שבבעלות העירייה (זוatzת בלי להתייחס לסוגיות רשיית התფוצה), תוך שימוש בחלוקת שונות בעירייה, הרי שהמקור שלפניו עומד בתנאיו המקדמים של סעיף 2א לחוק הבחירה – קרי שימוש במשאבי ציבור. זאת בכל הנוגע לדואר אלקטרוני, מחלוקת הגרפיקה והעיצוב, ומחלוקת הדובבות.

26. האם האיגרת האלקטרונית מהווה תעモלה אסורה? כאמור, בתר"מ 20/1 (14.4.2013), בעניין אותם הצדדים, בכלל הנוגע לאיגרות אישות לתושבים, קבעתי כי "אין פסול בעיתוי הנוכחי של הפצת איגרת תרבות לתושב. עם זאת, שוב, לא עולה כל טעם לציין שמו של המשיב על גבי האיגרות האישיות" (סעיף 6 להחלטתי).

27. המשיבים טוענים כי מדובר בפרסום "במהלך העניינים הרגילים", אשר ראש העיר החל לשולח מיום כניסה לתפקיד. טענה זו מקובלת עליי.

28. מנגד, מדובר באיגרת שנשלחת פעם בשבוע, תוך שימוש במשאבי ציבור. בכך יש להויסף כי האגרות נושאות את שמו של ראש העיר (הן בגוף הטקסת והן במשמעות עצם שליחתה מתיבת הדואר האישית-ירונית שלו), וזאת על אף החלטתי בחר"מ 20/1 הנזכרת לעיל (ראו והשו: ענייןaben-zohar). כמו כן, בבוחני האם מדובר בתחום אסורה, יש ליחס כאמור חשיבות רבה למועד הפוסט. במקרה דנן, ניתן לקבוע כי מועד הבחירה כבר "מעבר לפינה".

29. לעניין הפן האינפורטטיבי באיגרת, עיון בה מראה כי צודקים המשיבים בטענות כי אופי הפוסט כשלעצמם הוא בעיקר מודיען לגבי תושבי העיר. אולם, וכך העיקר, את אופי הפוסט יש לבחון בנסיבות העניין. במקרה דנן, כאשר פעילותות שונות אשר מקיימת העירייה נשלחות מתיבת הדואר האישית של ראש העיר, ושמו מתנוסס לפני ואחרי המודיען האינפורטטיבי, עולה החשש ממשי כי קורא סביר יסיק לכך כי פעילותות אלו יש ליחס לזכותו ולפועלו של ראש העיר (השו להחלטותיו של השופט א' רובינשטיין: חר"מ 19/21 גראום נ' בן חמו (9.1.13); חר"מ 19/26 תנעות אומ"ץ נ' צוד (11.3.2013); עניין גור; ענייןaben-zohar; עניין ליבר).

30. אbehir שוב - הפעצת מידע מטעם העירייה אינה פסולה קטגורית, אולם, חל איוסר לכדרוך אותה, במפורש או במשמעות, עם שמו של נבחר ציבור מכחן בכלל, וראש עיר בפרט (השו: חר"מ 18/24 אלגון נ' ראש עירית חזקה, חיים אביתן (28.7.08), השופט א' ריבלין; עניין גור; עניין ליבר; ענייןaben-zohar).

31. לפיכך, אני מורה למשיב 1 להימנע מפעולה זו עד ליום הבחירות. קרי, להימנע משימוש בכל אחד ממשאבי הציבור המצוינים לעיל לצורך הפעצת חומר תעומלה אסור, ובפרט איגרת אישית אלקטרוני.

32. מתן שירות דוברות מטעם העירייה - במקרה זה, אין עוררין כי מדובר בשימוש במשאבי ציבור. אתר האינטרנט של עירייה הוא מבון משאב ציבור העומד בוגדריו של סעיף 2א לחוק הבחירה. לפיכך, נותר רק לקבוע אם מדובר בתחום אסורה למען ראש העיר, וזאת בהתאם למכרז הדומיננטיות.

33. אצין ה chilling כי אין בידי לקבל את טענת המשיבים כי עצם העבודה שהתחמונות

הועלו לאתר העירייה מעל לחצי שנה טרם מועד הבחירות, מעידה כי לא מרובה בתעמולת אסורה. ראשית, כאמור לעיל, האיסור על שימוש במשאבי ציבור למען תעמולת אסורה אינו מוגבל לתקופה הסמוכה לבחירות. שנית, נקבע כבר בעבר פעמים רבות כי יש להתייחס אל המועד בו הפרסום נצפה, ולא המועד בו "גולדר" לראשונה. כל פרשנות אחרת תרוקן הלהקה למעשה מהענין את האיסור הקבוע בסעיף 2א לחוק הבחירות.

34. כמו כן, אין בדי לקבל את טענה המשיבים כי אין פסול א-פרורי בפרסום תמונות של ראש העיר באתר העירייה, וזאת לאור כך שמדובר בחלוקת נפרד מתפקידו כראש עיר. כפי שציינתי לעיל, תעמולת אסורה תיקבע לפי מבחן הדומיננטיות. אכן, יהיו מקרים דוגמתם אלו שאלייהם מתייחסים המשיבים, בהם פרסום בדבר השתפותו של ראש עיר לא ייחשב בתעמולת אסורה. יתר עם זאת, לא ניתן (ואף לא נכון) לקבוע כלל בינהרי קשייה. כל עניין יבחן על פי נסיבותיו. לגשתו, וכפי שאפרט בהמשך, במקרים מסוימים שאינם במובוק תעמולת בחירות אסורה או מוחರת, יש לנתקות בגישה מהירה.

35. לטובת הכרעה בעניין זה, וקבעת "כלל אצבע" למקרים עתידיים דומים, יש לבחון סוגיה מעין זאת בשני שלבים. בשלב הראשון, נתאר מצב אשר בו אתר האינטרנט אינו כולל כלל תמונות, אלא רק כתוביות המתארות אירועים רשמיים. על פי מבחן הדומיננטיות, ניתן לקבוע בכירור כי תיאור בדבר אירוע رسمي "בו נכח ראש העיר", האותו לא, הוא בಗדר דיווח אינפורטיבי לתושבים על הנעשה בעיר. מנגד, ניתן לקבוע בכירור כי תיאור בדבר אירוע رسمي בו "חנן ראש העיר פארק חדש אשר הוא עצמו יזם את הקמתו", הוא בಗדר תעמולת אסורה.

36. בשלב השני, יש לבחון – מהו הערך המוסף לתיאור פעילות שמטרתה אינפורטיבית, שגולם בפרסום תמונה של נבחר ציבור מהאירוע עצמו? לדידי, אין בפרסום חמונה של נבחר ציבור או מתמודד בעיתון או אתר אינטרנט או פלטפורמה כלשהי המומנת מכיספי ציבור, ערך אינפורטיבי מוסף (והמשיבים אף לא טענו לכך). לפיכך, חמונה של מתמודד כלשהו, כאשר כאמור מועד הבחירות "מעבר לפינה", מקיים למצער חשש לתעמולת אסורה, אותה יש לאטור בנסיבות אלה.

37. אני מניח מחלוקת הדוברות של העירייה תצליח למצוא בארכיב תמונות מאותם אירועיים ללא ראש העיר או מועמדים אחרים, כדי להחליף את התמונות הקיימות. תמונות

אלו ישרתו מחד גיסא את הערך האינפורטטיבי לכל התושבים, ומайдן גיסא לא ישמשו kali שרת בידיו של מתמודד כזה או אחר.

38. למען הסר ספק, יש לציין כי על אף שהאיסור לשימוש בנכס ציבור אינו מוגבל לתקופה הסמוכה שבัดם למועד הבחירה, דין תמונה של דاش העיר בתקופה זו אינו כדי תמונה של דASH העיר באחד האינטרנט העירוני בתקופה אחת. אלמנט הזמן משוקל אל תוך מבחן הדומיננטיות, וספק בעינוי אם סעד דומה היה ניתן אם העתירה הייתה מוגשת לא בסיכון למועד הבחירות.

39. לאור זאת, אני מורה כי יש להסיר מאתר האינטרנט של המשיבה 2 כל תמונה של ראש העיר, או מתמודד אחר, עד למועד הבחירות. בנוסף, מורה אני כי הכתובות המתארות את האידיעום הרשמיים יהיו בנוסח אינפורטטיבי בלבד.

40. תמונות בחשבונו הפיסבוק הפרטי של ראש העיר – לאחרונה קבועי בעניין זהה:

”כל עוד עסקינו בתצלומים אשר צולמו על ידי העירייה לטובה פרטום מטעם העירייה, למען ידוע התושבים על פעילויות שנעשות בעיד באמצעות רשות האינטרנט או אמצעים פרטומים אחרים, איני רואה פסול בשימוש בהם גם בדף הפיסבוק האישי של המשיב, או כל דף אחר. יש לציין עם זאת כי ככל שהמטרה בתצלומים עתידיים תהיה על מנת להוות חומר תעומלה למען מועד מכהן זה או אחר, חל איסור בשימוש בתצלומים אשר צולמו על ידי גורמים דומים של העירייה מכיספי ציבור.“ (תד”מ 9/20 סלע נ’ טיני (5.6.2013), פסקה 30).

41. דברים אלו כמו נכתבו לעניינו, ואין מה להוסיף עליהם (בכל הנוגע לチュומלה אסודה בדף פיסבוק, ראו החלטתי בעניין אבן-זוהר).

42. מקרים מוקלטים טלפוניים בקולו של ראש העיר – איני מקבל את טענת המשיבים בדבר כך שלאור התועלת להצלחת הtragile שימוש בקולו של ראש העיר במספר, לא מדובר בתעומלה אסורה. על אף שניתן להתוכחה ולדון האם מדובר בטענה נכונה או אף סבידה, לאור העובדה כי מדובר במעשה עשוו בנסיבות יהודיות, אשר כפי שציינו המשיבים, הרוח הפליטי הגלות ממנו מוטל בספק, לא מצאתי לנכון ליתן צו מניעה בנסיבות אלה. עם זאת, מבקש אני להדגיש כי אין בכך כדי לאשר שימוש במסדונים קוליים מטעם ראש העיר עד למועד הבחירות, וזאת מכיספי ציבור.

סוף דבר

43. אשר על כן, ומכל האמור לעיל, ניתנים בזאת הצוים הבאים:

א. ניתן צו האוסר על המשיב 1 לשלווח אגרות אישיות אלקטרוניות, הכל בהתאם לאמור לעיל.

ב. ניתן צו מניעה האוסר על המשיבה 2 לפרסום תМОנות מאירועים רשמיים הכוללות את ראש העיר או מתמודדים אחרים, וכמו כן יש מעתה לתאר במסגרת זאת אירועים רשמיים בצורה אינפורטטיבית בלבד.

44. עוד אציין, למען הסר ספק, אין בהחלטה זו כדי "למנוע מראש העיריה, במסגרת תעומולות בחירות, להפיץ את דברו שלו ותמונהו, בכפוף לכך שכל פרסום יהיה על חשבונו וחשבונו מסע הבחרות, ובשם פנוי לא מקופת הציבור, קופת העירייה, במישרין או בעקיפין" (ענין גור, פסקה יד).

45. בטרם סיום, אבקש לחזור מגדריה של העתירה הנוכחית, ולציין עניין כללי. סביר להניח כי ככל שתיקדב מועד הבחירה, ילכו ויגדלו מספרם של העניינים שיובאו בפניי. lagiishi, לאור הפטונציאל הגלום לשימוש לרעה במשאבי ציבור על ידי נבחרי ציבור מכהנים, יש לאמץ גישה פרשנית מחמירה. על פיה, מקרים המצויים ב"תחום אפור", קרי – אינם בכירור בוגדר תעומולות בחירות אסורה או מותרת, נכريع לרוב כי הינם בוגדר תעומולה אסורה. זאת, לאור הפגיעה האפשרית בשווון בין המועמדים, טוהר השירות הציבורי, ואמון הציבור שייפגע אם כספיו שלו המחזוקים על ידי העירייה בנאמנות וلتובתו, ינותבו למען הגדלת סיכויו של נבחר ציבור מכהן להיבחר בשנית.

46. לעניין זה, יפים דבריו של יושב ראש וועדת הבחירה לכנסת ה-19, השופט א' דובינשטיין: "וואולם – זו הנחה – ראייה גישת בית שmai, קרי, מקום בו קיים ספק, יש להימנע מפרסום; וכך אמר הפטגם "אם יש ספק, אין ספק" (ענין גור, פסקה יז).

47. זהה גם גישתי. אבקש כי החלטתי זו תובא במלואה בפני כלל היועצים המשפטיים של הרשות המקומית אשר עומדות בפני בחירות בחודשים הקרובים.

.48. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ח בתמוז התשע"ג (16.6.2013).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20